

РЕШЕНИЕ

№ 7286

гр. София, 27.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 23.11.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова
Вяра Русева

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на
прокурора Димитров, като разгледа дело номер **5344** по описа за **2012**
година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по чл.208 и сл. от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от
ЗАНН.

Делото е образувано по касационна жалба на Комисията за регулиране на
съобщенията /КРС/ срещу решение N 42 от 17.04.2012г. на Софийски районен съд,
Наказателно отделение, 101-ви състав, по н.а.х.д. № 22162/2011г. С оспореното
решение съдът е отменил наказателно постановление № 0223 от 11.10.2011г.,
издадено от председателя на КРС, с което на [фирма] /Б./ е наложена имуществена
санкция в размер на 60 000 лева на основание чл.336 от Закона за електронните
съобщения/ЗЕС/ във връзка с чл.325 ал.1 от същия закон за нарушение на условието
на т.2.9.1 от Разрешение № 1577/25.09.2009г. за ползване на индивидуално
ограничен ресурс-номера за осъществяване на обществени електронни съобщения
чрез обществена електронна съобщителна мрежа и предоставяне на фиксирана
телефонна услуга /Разрешението/, вр. чл.44, ал1 от ФС.

Касаторът твърди, че районният съд неправилно е тълкувал и приложил
материалния закон – разпоредбата на чл.335 от ЗЕС, която е приложима само за
нарушения, за които не се предвижда друго наказание. Счита, че действията на
ответника - отказ на Б. преносимост на използван от абонат на Б. фиксиран
телефонен номер при смяна на доставчика, представлява освен нарушение на ЗЕС и
нарушение на издаденото му разрешение, поради което то правилно е подведено под

санкционната норма на чл.325 ал.1 от ЗЕС.

Ответникът по касационната жалба, редовно призован не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд – София –град, VI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, разгледана по същество същата се явява основателна.

В производството пред районния съд по безспорен начин е установена фактическата обстановка:

Ответникът по касация притежава Разрешение №1577/25.09.2009г. за ползване на индивидуално ограничен ресурс-номера за осъществяване на обществени електронни съобщения чрез обществена електронна съобщителна мрежа и предоставяне на фиксирана телефонна услуга /Разрешението/. Съгласно т.2.9.1 от разрешението Б. е длъжна да осигурява възможност на своите абонати да запазват географския си номер при промяна на доставчика на фиксирана телефонна услуга.

На 29.09.2010г. в [населено място], област П., [фирма] в качеството си на абонат на фиксиран телефонен номер 03052/3030, предоставян от Б. , е подало пред [фирма] заявление за пренасяне на използвания от него фиксиран телефонен номер. На 30.09.2010г. приемащия доставчик [фирма] е изпратил заявление за пренасяне с № G. до даряващия доставчик Б. АД, касаещо посочения телефонен номер, което заявление е получено от последния на 30.09.2010г. На 04.10.2010г. [фирма] е уведомило [фирма] , че отказва преносимост на заявения номер поради факта, че същият е планиран за цифровизиране /код 0009/ .

КРС е извършила проверка по жалба на [фирма], при която е установено, че липсват основания за отказ за преносимост по чл.43 ал.1 от Функционалните спецификации – по това обстоятелство страните не са и спорили.

При вярно установена фактическа обстановка първоинстанционният съд е направил верни правни изводи относно противоправността на деянието на Б.. Съгласно разпоредбата на чл.134 ал.1 т.1 от ЗЕС предприятията, предоставящи обществени телефонни услуги, осигуряват възможност на своите абонати да запазят географския номер при промяна на доставчика на фиксирана телефонна услуга и/или при промяна на адреса си в рамките на един географски национален код за направление. Разпоредбата е с императивен характер и същата е възпроизведена в т.2.9.1 от разрешението, както е установил районният съд. Задължението е безусловно. Отношенията, които възникват между даряващия и приемащия доставчик в случаите на неизплатени задължения на абоната на фиксираната телефонна услуга, са подробно разписани от КРС във Функционалните спецификации. Деянието е безспорно установено и с него се нарушава както чл.134 ал.1 т.1 от ЗЕС, така и т.2.9.1 от разрешението и чл.44, ал.1 от ФС.

Районният съд е приел, че деянието следва да се квалифицира като нарушение на закона (нормативен акт), а не като нарушение на разрешението (индивидуален административен акт), тъй като трябва да се зачита юридическата сила и йерархията на актовете. Според мотивите на решението , съдът счита, че могат да бъдат нарушени само законови разпоредби. Тълкувайки цитираната разпоредба, съдът е

приел, че нарушаването на условията по индивидуален административен акт, какъвто е издаденото разрешение, не може да осъществи състав на административно нарушение. Този извод на съда е неправилен.

Разпоредба на чл. 325 ал. 1 от ЗЕС установява именно състав на нарушение, относим към неизпълнението на задължение, произтичащо от издадено при действието на ЗЕС разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс, като за това се налага санкция в размер от 10 000 до 100 000 лева. Законодателят цели да дисциплинира доставчиците на телефонни услуги към спазване на индивидуалните им разрешения и към зачитане волята на регулаторния орган. Повтарянето на императивни законови разпоредби в текста на разрешението е по преценка на регулаторния орган и е още едно доказателство за значимостта на обществените отношения, които се засягат.

Разпоредбата на чл.335 от ЗЕС установява състав на нарушения на този закон, за които не се предвижда друго наказание, и в разглеждания случай е неприложима. Изводът на районния съд, че наказанието следва да се определи по чл.335 от ЗЕС, е незаконосъобразен. В случая е спазена и разпоредбата на чл.57 ал.1 т.6 от ЗАНН, като конкретно е посочена законовата разпоредба на чл.325 ал.1 от ЗЕС, която е нарушена.

Наведените в касационната жалба доводи са основателни. Районният съд е постановил неправилно съдебно решение като е отменил наказателното постановление в противоречие със закона - основание за отмяна на съдебното решение съгласно чл.348 ал.1 от НПК, приложим във връзка с чл.63 ал.1 от ЗАНН.

Съгласно чл.222 ал.1 от АПК, приложим във връзка с чл.63 ал.1 от ЗАНН, когато отмени първоинстанционното съдебно решение, касационната инстанция решава делото по същество.

Съдът възприема установената от районния съд фактическа обстановка, въз основа на която съдът прави следните правни изводи:

Наказателното постановление е издадено от компетентния административен орган в съответствие с процедурните правила и с материалния закон. Безспорно са установени нарушенията и вината на нарушителя. Спазването на условията по индивидуалните разрешения са абсолютно задължителни и не могат да бъдат нарушавани поради наличие на други обстоятелства.

Настоящата инстанция обаче намира наложената санкция за необосновано висока и предвид липсата на мотиви в НП касателно размера , в който е наложена, съдът намира , че същата следва да бъде изменена, като на [фирма] бъде наложена имуществена санкция в размер на минимума , предвиден в чл.325, ал.1 ЗЕС, а именно – 10 000 лв. Така определената санкция в минимален размер отговаря на тежестта на нарушенията, на степента на обществената му опасност и с нея могат да се постигнат целите на наказанието.

По изложените съображения и на основание чл.222 ал.1 от АПК във връзка с чл.63 ал.1 от ЗАНН Административен съд София-град, VI касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение N 42 от 17.04.2012г. на Софийски районен съд, постановено по НАХД № 22162/2011г., Наказателно отделение, 101-ви състав.

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 0223 от 11.10.2011г., издадено от

председателя на Комисията за регулиране на съобщенията, в частта в която на [фирма] е наложена имуществена санкция, като вместо определената в НП имуществена санкция в размер на 60 000 лв. ОПРЕДЕЛЯ на [фирма] имуществена санкция в размер на 10 000 лв. за извършеното нарушение по чл.325, ал.1, вр. т. .2.9.1 от Разрешението, вр. чл.44, ал.1 от ФС
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: